

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Vážení krajané, milí přátelé,

někomu se může zdát oslovení MILÍ nevhodné, když se s většinou z vás osobně neznáme. Přesto po téměř 40 letech života v zahraničí považují všechny krajaný za takovou svou velíkánskou rodinu a připadalo by mi nepřístojné použít nějaké sice zdvořilé, ale velmi neosobní oslovení, například DOBRÝ DEN.

Kdykoliv jsem do Zpravodaje (naš čtvrtletník vychází od roku 1997, a skutečně pravidelně od jara 1999) psala úvodník, přála jsem si potěšit jím naše čtenáře, přinášet dobré zprávy, vyjádřit svůj optimistický pohled na náš svět i náš krajský život. Na bilancování letošního roku je ještě trochu brzy, ale bojím se, že nám toho dobrého moc nepřinesl. Avšak tak jako mezi mraky vyhlížíme alespoň jeden sluneční paprsek, měli bychom i v našich životech vědomě vyhledávat světlé chvíle. A těch, doufám, nebylo v rodinách, v zaměstnání, mezi přáteli a sousedy, ale i v naší Besedě zase tak málo.

Po tolika měsících, kdy nebylo dovoleno se scházet, jsme letos konečně mohli uspořádat řadu skvělých akcí nejen pro dospělé, ale též pro děti a jejich rodiče. Kvůli i díky pandemii nemusí dnes lidé

trávit každý den v kanceláři, ale mohou pracovat i z domu, čímž ušetří čas strávený na cestě a večer se mohou déle věnovat svým dětem. Ne všechno je samozřejmě růžové, slova jako *válka, inflace, násilí, chudoba, devastace*, ale i *lež a nenávisť* a mnoho dalších – by měla zmizet nejen ze slovníků, ale i ze života. Bohužel jsme zašli ve všech těchto oblastech př-

liš daleko a návrat ke slušnému jednání jednotlivců i vlád bude nejspíš dlouhý. Když však bude dobrá vůle, půjde všechno, třebaš pomalu, ale jistě.

V těžkých dobách mají lidé držet spolu, snažit se jednat vlídně, vzájemně

si pomáhat, hospodařit rozumně, obrnit se trpělivostí a věřit, že se zase dočkáme lepších časů. Myslím, že se v Besedě tato pravidla dodržují ve všech časech, jen tak bude moc náš spolek v březnu 2024 oslavit 120 let své existence. Největší zátěží našeho hospodaření je nyní bezesporu Zpravodaj. Je to však důležitá a věřím, že i hezká vizitka naší práce a informátor s mnoha zajímavostmi, které si jinde nepřečtete. Od příštího roku snížíme počet výtisků a v dalších letech přejdeme jen na elektronickou verzi. K tomu však potřebujeme vědět, kdo si Zpravodaj raději přečte na obrazovce a kdo výtisk opravdu potřebuje. Přednost budou mít členové Besedy a ti, kteří nemají přístup k internetu. Pokud nejste dosud v naší databázi a spoléháte se pouze na výtisky Zpravodaje, avšak máte e-mailovou adresu, raději nám ji co nejdříve ohlaste, abyste se od besedního dění najednou neocitli odtrženi.

Přejeme vám všem, milí přátelé, hezké a klidné prožití vánočních svátků v kruhu vašich nejdražších a co nej příjemnější nový rok 2023.

Olga Schmalzriedová

DÝCHÁNEK S TOYEN A MILENOU STEINMASSLOVOU

foto © George Schmalzried

Je dobrým zvykem pořádat po valné hromadě hudební nebo literární dýchánek, na který zveme nejen naše členy, ale všechny naše přátele, které dané téma zajímá.

Tentokrát jsme chtěli dýchánek věnovat významné české malířce Toyen, která patřila mezi největší osobnosti surrealismu. Od jejího narození uplynulo 21. září 120 let. V plánu jsme měli literární čtení se spisovatelkou **Milenou Štráfeldovou**, která v loňském roce vydala román **To je on! s podtitulem O té, co si říkala Toyen**. Plány na podzimní akce děláme na jaře a je jasné, že se může přihodit, že nevyjdou tak, jak jsme si plánovali. Autorka románu nakonec přijet nemohla, ale velmi šikovně za sebe našla náhradu, herečku Milenu Steinmasslovou, která bude Toyen ztělesňovat v chystané divadelní hře. V neděli 2. října v Bruselu v podstatě proběhla světová premiéra tohoto nového monodramatu.

Milena Steinmasslová si zaslouží náš veliký obdiv, v sobotu večer totiž hrála v divadle v Plzni, brzy ráno v neděli odletěla do Charleroi, odpoledne nám v Pražském domě perfektně ztvárnila Toyen a pozdě večer se vrátila zpět do Prahy, neboť brzy ráno musela být na natáčení seriálu, ve kterém hraje.

Nejdřív nám paní Milena přečetla úryvek z románu z doby, kdy Toyen v době okupace skrývala ve své židovské garsonce ve vaně svého kamaráda, židovského básníka

a malíře Jindřicha Heislera, čímž mu zachránila život.

Najednou zaslechla kroky na schodech a vzápětí se otevřely dveře. Stál v nich Jindra.

„Kdes proboha byl?“ vyjela na něj Toyen.

„Musel jsem alespoň na chvilku ven,“ řekl tiše Jindra. „Jinak bych se tu zbláznil. Omlouvám se, ale nedalo se to vydržet...“

Toyen bezděky rozsvítí stolní lampu a chvíli se na něho upřeně dívá. Je to jak u výsledku, napadne Jindru. Jenže Toyen náhle vidí, jak se za těch pár měsíců ukrývání změnil. Zhubl a nad spánky se mu udělaly kouty.

Je bledý, protože mu chybí slunce a čerstvý vzduch. Už před časem si všimla, že má nervózní tik, občas mu cukne koutek úst. Největší změnu je vidět v očích. Jsou to oči vězně.

„Probaha, Jindro, a co kdyby tě někdo na ulici poznal? Víš, co by to znamenalo?“ zeptá se ho najednou docela mírně. Strach i vztek ji přešel.

„Já vím, Toyen,“ znovu se omlouvá Jindra.

Po čtení přišlo na řadu monodrama. Se šibalským úsměvem nám paní Milena oznámila, že dostaneme za úkol představit si scénu a všechny rekvizity. Příliš těžké to však nebylo, herečka nám popsala pokoj, kde se coby Toyen nacházela. Stárnoucí a osamocená Toyen vzpomínala na své přátele, především na Jindřicha Štýrského a Jaroslava Seiferta, který pro ni pseudonym vymyslel. Ve svých vzpomínkách se vracela též ke své rodině, od které ve svých 16 letech utekla. Ani jsme si nestačili všimnout, jak nás paní Milena alias Toyen vtáhla do děje. Když se nemocná Toyen trochu zapotácela, začala jsem mít obavy, jestli není špatně i paní Mileně, tak opravdově to vypadalo. Je to prostě skvělá herečka! Věřím, že až se podaří uvést monodrama na opravdové jeviště, nebude o diváky nouze. A jistě mezi nimi budou i ti, kteří si hru poslechli letos v Bruselu. Tak ať se vám vaše plány vydaří, milé Mileny! Mockrát vám oběma děkujeme za nádherný zážitek. Myslím, že byli všichni opravdu nadšení.

Olga

foto © George Schmalzried

VALNÁ HROMADA Českého krajského spolku BESEDA Belgie

Valná hromada se koná jednou za dva roky (nyní kni došlo kvůli pandemické situaci až po třech letech) a je vyhrazena pouze členům Besedy. Ta letošní proběhla již tradičně v Pražském domě v Bruselu, a to v neděli 2. října. Následoval po ní dýchánek s herečkou Milenou Steinmasslovou.

Účelem valné hromady je jednak informování členů o tom, jak je spolek spravován, ale také volba nového výboru spolku.

Letošní valnou hromadu zahájila předsedkyně Olga Schmalzriedová. Přednesla zprávu o činnosti spolku, neopomenula zmínit pár informací o jeho historii a vy-

světlila také praktické záležitosti, například způsob komunikace výboru s členy. Podělila se také o to, jak to vypadá v zákulisí Besedy – tedy, jak probíhají schůzky výboru, jak často se výbor schází, jakým způsobem komunikuje mezi sebou navzájem. Akce Besedy za poslední tři roky sdílela v podobě tabulky k nahlédnutí všem přítomným členům. Představila členky výboru a besedního webmastera. Účetní spolku Barbora Frostová sdílela s přítomnými to, jak si spolek vede po stránce finanční. Na závěr předsedkyně spolku poděkovala stávajícímu výboru, každá jeho členka

obdržela jako malé poděkování za svou práci květinu.

Hlasování proběhlo na místě, volební komise spočítala také hlasy zaslané poštou či emailem. A výsledek: členové zvolili do výboru Besedy všechny jeho stávající členky a jednu novou kandidátku, Markétu Papanikolau.

Rády bychom všem členům poděkovaly za svěřenou důvěru a slibujeme, že se o spolek budeme i nadále starat, jak nejlépe to umíme!

Zuzana

PIETA ZA PANA JANA WANKU

foto © George Schmalzried

Když jsme se dozvěděli, že známý bruselský překladatel Jan Wanka náhle zemřel, byl to pro mnohé z nás, ne-li pro všechny, velký šok. Osobně jsem tuto zprávu dostala asi týden po jeho smrti od kamarádky Jany, která se v té době nacházela v Česku a které bylo divné, že se mu nemůže dovolat. Zaúkolovala tedy jinou kamarádku, která zjistila, co se stalo...

Jeho náhlý odchod na mě opravdu silně zapůsobil. Nebyli jsme v kontaktu moc často, ale v dlouhých telefonických rozhovorech jsme toho vždy probrali opravdu hodně, hlavně co se týče českého jazyka, literatury a také politiky. Náš poslední hovor byl však krátký. Hlídala jsem tehdy totiž dvouletého chlapečka a Janův nezaměnitelný hlas byl najednou zlomený, zoufalý, nemocný. Kladla jsem mu na srdce, aby se léčil, že zdraví má jen jedno, on však stále dokola opakoval, že musí pracovat!

O svém soukromém životě nikdy moc nemluvil, takže jsme netušili, nakolik byl osamělý a že může skončit v dočasném hrobě. Pan Wanka byl členem Besedy po mnoho let a my jsme to nechtěli jen tak nechat. Když však nejste rodina, nemáte moc možností. Nechali jsme aspoň udělat na kříž kovovou tabulku s jeho jménem a daty narození a úmrtí a uspořádali pietní setkání. O kontakt se hřbitovem ve Schaerbeeku se starala moje kolegyně Zuzana. V červenci jsme s ní na hrob zasadily malé karafiáty, které ze všech vhodných květin nejlépe snášely horko a sucho.

S krajany a paní konzulkou Sandrou Miholovou jsme se u hrobu sešli v neděli 9. října odpoledne, přálo nám k tomu krásné babí léto. Krajane na hrob položili a zasadili další květiny, hlavně chryzantémy. Paní konzulka přinesla velký květinový polštář ozdobený stuhou v národních barvách. Setkání jsme zahájili českou hymnou, po které následovala skladba z Dvořákových Biblických písní a minuta ticha. Všichni přítomní pak s ostatními sdíleli své vzpomínky na zemřelého. Setkání se zúčastnila i Agnes Feltkamp, která byla členkou stejné asociace překladatelů jako Jan Wanka. Nemálo krajanů se omluvalo, protože v daný termín buď nebyli v Belgii, nebo se nemohli uvolnit, ale jistě se na hřbitově zastavili nebo zastaví jindy. Pietu jsme zakončili krásně smut-

nou a zároveň naděje plnou písní Michala Tučného „Tam u nebeských bran“.

Pokud jste pana Wanku znali, zastavte se někdy na hřbitově. Přesnou pozici jeho hrobu najdete zde: <https://beseda.be/akce/pieta-za-pana-wanku/> Určitě si zaslouží, abychom na něho nezapomněli.

Olga

Tam u nebeských bran

(Michal Tučný)

Měl jsem rád pár písní, v nichž jsem žil,
cesty toulavý, ty, o kterých jsem snil.
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.
Bez řečí jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít
pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.
Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
šťítý hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám
to řeknu vám tam u nebeských bran.
Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív,
slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.
Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
šťítý hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.

PREZIDENTSKÉ VOLBY LEDEN 2023

Ve dnech 13. - 14. ledna 2023 se uskuteční první kolo prezidentských voleb. Pokud nebude prezident v prvním kole voleb zvolen, uskuteční se druhé, závěrečné kolo voleb ve dnech 27. - 28. ledna 2023.

Dovolujeme si tímto srdečně pozvat naše občany žijící v Belgickém království a občany vybavené voličskými průkazy k účasti na nich. Zároveň využíváme této příležitosti k připomenutí některých důležitých dat a postupů.

Velvyslanectví České republiky v Belgickém království

Současná právní úprava počítá s možností volit na velvyslanectví v případě, že je občan buď coby rezident státu, ve kterém má velvyslanectví svůj volební obvod, zapsaný v tzv. Zvláštním seznamu voličů, nebo na základě voličského průkazu vydaného obecním úřadem, kde je občan k volbám zapsaný.

Konec lhůty pro předání nebo doručení písemné žádosti o zápis do Zvláštního seznamu voličů byl stanoven na 4. prosince 2022.

Pro ty, kdo jsou již ve Zvláštním seznamu voličů evidovaní, avšak plánují v jednom či obou kolech prezidentské volby volit buď v České republice nebo na jiném zastupitelském úřadě v zahraničí, končí lhůta pro poštovní doručení žádosti o vydání voličského průkazu dne 6. ledna 2023 v 16,00 s tím, že konec lhůty pro osobní podání je 11. ledna 2023 (první kolo). V případě konání druhého kola voleb končí lhůta pro poštovní doručení žádosti o vydání voličského průkazu dne 20. ledna 2023 v 16,00 s tím, že konec lhůty pro osobní podání je 25. ledna 2023 (druhé kolo).

Príslušné formuláře a podrobnější informace najdete na www.mzv.cz/brusel v kolonce "Volby", dotazy a žádosti o termíny k zápisu a výskrtnutí prosíme směřovat písemně do schránky consulary_brussels@mzv.cz

Přejeme Vám šťastnou ruku při volbě a těšíme se na Vás!

*Volební komise velvyslanectví
České republiky v Bruselu*

Členské příspěvky

Milí členové Besedy,

děkujeme vám všem za důvěru a dlouhodobou podporu. Beseda je skutečně letitá dáma a bez podpory krajanů by tu už dávno nebyla. Starší generace nám postupně odchází do nenávratna. Někteří další se po nástupu do penze vracejí do rodných míst. I mnohé mladé rodiny se vracejí, ať už kvůli zaměstnání, nebo kvůli výchově dětí. Všechny tyto důvody a to, že se členství ve spolcích v dnešní době zrovna moc nenosí, by samy o sobě mohly způsobit, že se naše členská základna bude postupně zmenšovat až k úplnému zániku. Náš případ to naštěstí není! Přicházejí k nám totiž i noví krajané, někteří se u nás sice ohřejí jen rok, jiní o něco déle, ale většina je nám věrná po celý život. Je pravda, že nás je o něco méně než na přelomu tisíciletí, ale tehdy byla v Belgii Beseda pro Čechy i Slováky jediným spolkem. Dnes je situace jiná, a přesto je počet našich členů stabilní.

Pokud se považujete za členy Besedy a v letošním roce jste svůj příspěvek ještě neposlali, zde jsou potřebné informace:

roční příspěvek **za rodinu stále činí 25 €, za jednotlivce 15 €**, děti a studenti příspěvek neplatí. Číslo účtu Besedy je **BE26 3630 3022 4129**. Někteří naši členové nám posílají příspěvek téměř každé čtvrtletí nebo pololetí. Upozorňujeme, že se jedná o celoroční příspěvek, který samozřejmě můžete zaplatit kdykoliv během kalendářního roku a můžete jej též navýšit, neboť se navyšují i všechny náklady. V příštím roce se členský příspěvek nemění, takže výše uvedené údaje můžete použít i při platbě na rok 2023.

Děkujeme všem stálým členům za jejich věrnost, vítáme všechny nové besedníky a besednice a těšíme se na všechna naše příští setkání.

Jménem výboru Besedy - Olga

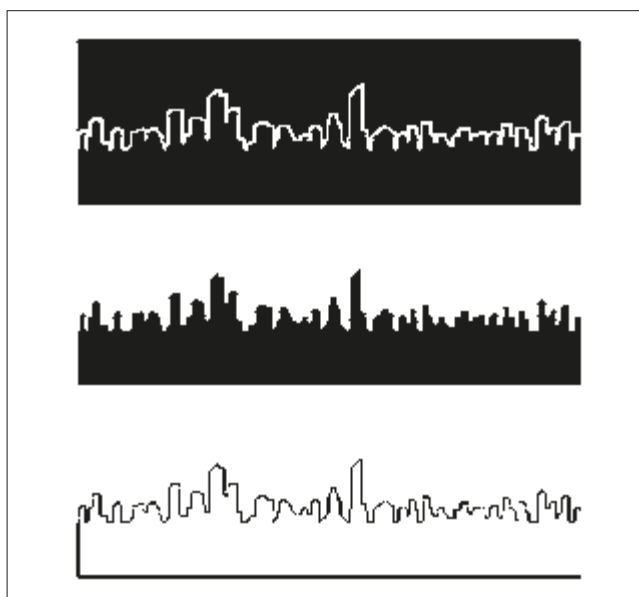

DÝCHÁNEK S ARCHITEKTEM PETEREM BENUŠKOU

Vážení přátelé,

blížíme se k přelomu roku a my se již připravujeme na ten nový, který bude určitě úžasný! A proto vás **v neděli 12. 2. 2023** zveme na setkání s panem **Peterem Benuškou**, bývalým hlavním architektem Evropské komise a bývalým hlavním architektem města Bratislavy. Pan Benuška vystoupí s přednáškou s názvem „**Architektura Bruselu**“.

Naše setkání proběhne **v Pražském domě** (avenue Palmerston 16, 1000 Brusel), který nám opět velmi laskavě zapůjčuje své prostory. Začátek akce je v 15,30 hodin, přednáška samotná začne v 16 hodin. Přijďte, prosím,

včas, abychom se mohli v klidu pozdravit a přivítat a abychom si následující přednášku všichni užili bez rušivých vlivů...

Po přednášce dostanou prostor vaše případné otázky a k dispozici bude již tradiční pohoštění s chlebičky a buchtami, připravovanými pro vás členkami našeho výboru.

Před setkáním rozešleme obvyklé pozvání a také vás poprosíme o vyplnění přihlášky, což nám umožní udělat si představu o počtu účastníků.

Těšíme se na vás.

za výbory - Alena

RÁDI SE SETKÁVÁTE s českými a slovenskými rodinami?

foto z archivu spolku Vlaczek

Pak bychom Vám rádi představili nový krajský spolek **VLACZEK** (VLÁMSKO-ČESKO-SLOVENSKÝ SPOLEK), který byl založen letos v Lovani. Skupina nadšených rodičů organizuje akce se zaměřením na to, aby naše děti mluvily česky/slovensky, navazovaly přátelství a objevovaly tradice. Během jara se měly rodiny možnost seznámit a společně oslavit **Česko-Slovenské Velikonoce, Květnový piknik a Dětský den**.

Při podzimní akci **Svatováclavské vínobraní** proběhla premiéra loutkového divadla o životě sv. Václava. Hra měla vel-

ký úspěch a o tom, že aplaus byl dlouhý, není nutné se rozepisovat. Po celou dobu akce probíhala ochutnávka místních vín a ovocných džusů a stůl se prohýbal pod množstvím dobrot. Na **Svatomartinském hodování** si zase účastníci pochutnali na pečených kačenačích se zelím a knedlíkem a domácím jablečném štrůdlu. Děti si se zájmem poslechly příběh o sv. Martinovi, zdobily koníky a pekly vlastní svatomartinské rohlíčky.

Kromě větších společenských akcí organizuje spolek také vzdělávací workshopy pro menší skupiny. Pilotní verze **Podzimních zpívánek** pro nejmenší krajanky a jejich rodiče slavila velký úspěch. Zpívalo se a hrálo v krásném prostředí dětské herny, zkrátka to bylo příjemné nedělní odpoledne.

V prosinci se bude konat **Mikulášská besídka**, při které se budou zpívat vánoční koledy, zdobit perníčky a přijde Mikuláš s čertem a andělem. Pro nejmenší jsou nachystané senzorické hry se zimní tematikou. Nakonec nebude chybět svačák a horká čokoláda. ☺

foto z archivu spolku Vlaczek

Už teď připravuje spolek program na příští rok. Máte se na co těšit!

Chcete se dozvědět víc? Navštivte www.vlaczek.be a staňte se členem.

Hanka Špáníková
předsedkyně spolku

KVÍZ POHÁDKOVÉ VÁNOCE

Jsou tu opět po roce, ale co by to bylo za vánoční svátky bez těch nejoblíbenějších a nejznámějších českých pohádek, na které se všichni bez rozdílu věku těšíme jako malé děti, to si málokdo z nás dovede představit.

Znáte české pohádky, které se o českých Vánocích těší velké oblibě mezi dětskými i dospělými diváky?

1/ V pohádkové komedii, kterou natočil režisér Bořivoj Zeman v roce 1955 pod názvem **Byl jednou jeden král**, ztvárnil roli krále Já I., jenž vyhnal ze zámku svou nejmladší dceru, známý český herec ...?

- a) Jan Werich
- b) Miroslav Horníček
- c) Miloš Kopecký

2/ V kterém roce natočil režisér Martin Frič pohádku o krásné princezně Ladě (Marie Kyselková), jež prchá před zlým ženichem králem Kazisvěttem (Martin Růžek) ukrytá pod kožíškem z myších kůží, pod názvem **Princezna se zlatou hvězdou?**

- a) 1952
- b) 1956
- c) 1959

3/ Tato romantická pohádka, kterou pod názvem **Tři oříšky pro Popelku** natočil v roce 1973 známý český režisér Václav Vorlíček, byla v roce 2000 zvolena nejoblíbenější pohádkou století. Do role Popelky obsadil známou českou herečku Libuši Šáfránkovou a do role prince Pavla Trávníčka. Jak se jmenoval kůň, na němž Popelka přijela na ples za princem?

- a) Juhášek
- b) Juráček
- c) Junáček

4/ **S čerty nejsou žerty**, tak se jmenuje další česká pohádka, kterou v roce 1984 natočil režisér Hynek Bočan. Vypráví o dvou princeznách, nafoukané Angelině a skromné Adélce, lakotné mlynářce Dorotě Máchalové a čertovi Jankovi, který byl pověřen pekelně nesnadným úkolem. Roli čerta Janka ztvárnil Ondřej Vetchý a jeho pozemského kamaráda Petra si zahrál Vladimír Dlouhý. Uhodnete, co bylo doslova pohromou pro tohoto čerta, když to uvidíte?

- a) papír
- b) puška
- c) pírkó

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI:
1/ a, 2/ c, 3/ b, 4/ c

Autorka kvízu Soňa Svobodová

1. VEČER ROKU

WWW.FOLKLORACEK.CZ

VEČER ROKU

PODZIMNÍ NÁLADA JE VŠUDE KOLEM, VEVEŘKY HROMADÍ POSLEDNÍ OŘÍŠKY,
ŠNECI SE SCHOVÁVAJÍ HLUBOKO DO ULIT,
ZVÍŘÁTKA SI ZAJIŠTÍJÍ POSLEDNÍ ZASOBY JIDLA. AŽ SE PO DLOUHÉM ZIMNÍM SPÁNKU PROBUDÍ,
BUDOU MÍT VELKÝ HLAD A POTŘEBOVAT PLNO ENERGIE.

MOHLO BY SE ZDÁT, ŽE PŘÍRODA KOLEM NÁS ZAČÍNÁ BÝT CHVÍLEMI TAKOVÁ POSTMUTNĚLÁ:
OPADÁVAJÍ POSLEDNÍ KRÁSNE BAREVNÉ LÍSTKY ZE STROMŮ A PTÁČCI NÁS NETĚŠÍ SVÝM ZPĚVEM.
ALE NENÍ TO TAK ÚPLNĚ PRAVDA.

KAŽDÁ ČÁST ROKU MÁ SVOU DŮLEŽITOST A MY V NÍ MŮŽEME NALÉZT MNOHO RADOSTI.
NAPŘÍKLAD OBLOHA BÝVÁ KRÁSNE JASNÁ, A KDYŽ UŽ FOUKÁ, BÝVÁ TO NEKDY POŘÁDNÝ FIČÁK, PŘI
KTERÉM SE NADHERNĚ POUŠTÍ DRACI. A TY SI VELMI OBLIBILI UŽ I NAŠI PRAPRAPRA DĚDEČCI A BABIČKY..

TAKÉ NA PROCHÁZKÁCH VÁS MŮŽE POTKAT SLADKÁ
A NAVÍC VELMI ZDRAVÁ ODMĚNA.

KDYŽ ŠÍPKY Z PLANĚ ŠÍPKOVÉ RŮŽE PŘEMRZNOU,

DAJÍ SE ZMÁČKNOUT

A TA MARCELÁDKA Z NICH VYCUCAT.
V DOBĚ KDY DĚTI NEZNALY BONBONY,

ANI ČOKOLÁDU

TO BYLA PĚKNÁ POCHOUTKA!

KDYŽ SE ZAORALY BRAMBORY,
POLE POKRYLY SKUPINKY DĚTÍ
JASAJÍCÍ S DRÁKY
NEJRŮZNĚJŠÍCH TVARŮ A VÝRAZŮ
POLETUJÍCÍMI VYSOKO NA OBLOZE.

KOUSKY BRAMBOR,

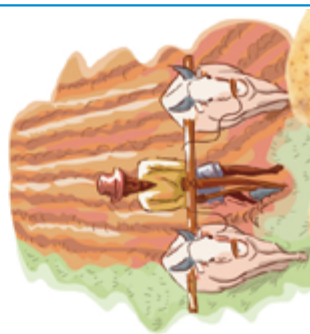
KTERÉ SE ŠPATNĚ ZAORALY,

SI PAK DĚTI NA POLI V UHLI OPEKLY.

TO BYLA DOBROTA!

MOŽNÁ JI VYZKOUŠELI

JEŠTĚ I VAŠI RODIČE.

ČAS PRO ZKLIDNĚNÍ A NABRÁNÍ SIL

VEČER ROKU
WWW.FOLKLORACEK.CZ

2.

V PŘEDZIMNÍM OBDOBÍ BYCHOM SE MĚLI ZKLIDNIT. BUJARÉ LÉTO BYLO JISTĚ VELMI KRÁSNÉ, PLNÉ BAREV, VŮNÍ, VESELÍ, OPALOVÁNÍ, PLAVÁNÍ, NEBO SETKÁVÁNÍ S PŘÁTELI.

TEĎ UŽ JE ALE ČAS NA ZASTAVENÍ, MEDITACI A SBÍRÁNÍ ENERGIE, PROTOŽE SLUNÍČKO, KTERÉ NĀM DÁVÁ MNOHO ENERGIE, UBÝVÁ A DEN SE KRÁTÍ. NĚKDY SE NĀM TEDY MŮŽE STÁT, ŽE I KDYŽ JSME BĚHEM ROKU ZDRAVÍ, TEĎ KDYŽ KOLEM NĀS NĚKDO PRŠNE, JSME HNED NEMOCNÍ.

OBZVYÁŠTĚ V TOMTO OBDOBÍ SE DOPORUČUJE DOPŘÁT SI ČAS NA KLID, DOSTATEČNÝ SPÁNEK A PRAVIDELNOU MEDITACI.

MŮŽETE SI TŘEBA JEDNOU S RODIČI V URČITÝ VEČER ZAPÁLIT SVÍČKU A OSTATNÍ SVĚTLA ZHASNOUT. PŘESNĚ TAK TO MĚLI NĀŠI PŘEDCI: VEČER JIM SVÍTILY JEN LUCERNY, NEBO SVÍČKY. A PAK SI MŮŽETE POPYPŘÁVĚT, CO SE VĀM V TOMTO DNĚ LÍBILLO, CO JSITE PROŽILI, A PODĚKOVAT ZA PĚKNÉ MOMENTY.

ALE TAKÉ TŘEBA I ZA TO, ŽE MÁTE RODINU, KDE SPÁT, CO JÍST.

PROTOŽE TO BOHUŽEL I V DNEŠNÍ DOBĚ NENÍ STĀLE PRO VŠECHNY DĚTI SAMOZŘEJME

A TOHLE SE TEĎ STALO
I FOLKLORÁCHOVI,
TAK DLOUHOU STOMAL,
ŽE MUŠEL ODLOŽIT
I SVĚ DILNÍČKY

ZAKROUŽKUT
CO SI MYSLIŠ,
ŽE BY FOLKLORÁCHOVI POMOHLO
A PŘEŠKRTNÍ, CO BY TEĎ NEMĚL

3.

VEČER ROKU

WWW.FOLKLORACEK.CZ

TJEE, FOLKLORÁČEK SE UZDRAVIL! A VÍTE CO MU POMOHLO?

SKORICE
DOBRA NÁLADA
UKLIDNĚNÍ

MÁTA
NACHLAZENÍ

ŠÍPEK
KAŠLŮK
ENERGIE

HEŘMÁNEK
NACHLAZENÍ, DROBNÉ PORANĚNÍ

MEDUŇKA
ZKLIDNĚNÍ
DOBŘÍ SPÁNEK

ROZMARÝN
NACHLAZENÍ
DEZINFEKCE

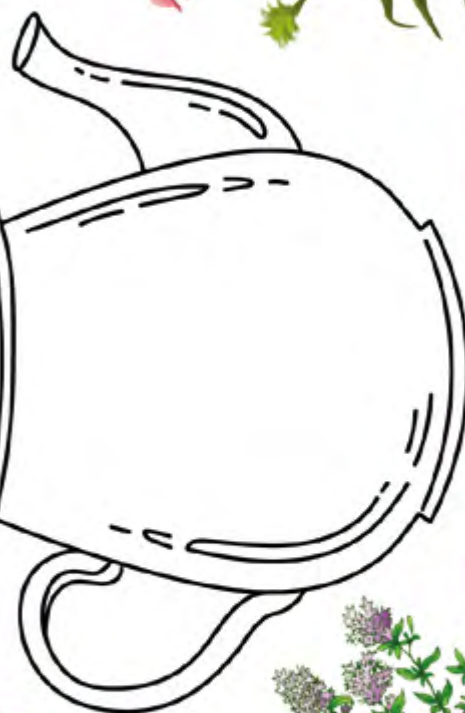
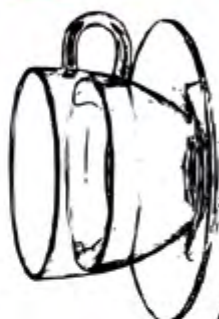
VÍCE HRANI ZDE:

ŠALVĚJ
DOLAVÝ KŘEČEK

VYSTŘIHNI SI KONVIČKU,
HRNEK, LŽIČKU A BYLINKY
A MŮŽEŠ SI DOMA VAŘIT
SVĚ LAHODNĚ A ZDRAVĚ
ČAJE :-)

ECHINACEA
DOBRA IMUNITA

DIVIZNA
KAŠEL
NACHLAZENÍ

ROZHOVOR S HUDEBNÍKEM JOSEFEM PEPSONEM SNĚTIVÝM

CELOŽIVOTNÍ VÁŠEŇ

Miluje literaturu, cestování, architektonické památky a historii – ovšem vášní celoživotní je mu hudba. Profiluje se zejména jako zpívající saxofonista s vlastním i převzatým repertoárem. Často také vystupuje v knihovnách a kulturních domech, kde představuje nejen svou literární tvorbu, ale také tu hudební. Cestovatel, spisovatel a muzikant Josef Pepson Snětivý.

Pepsone, jak jsem se již v úvodu zmínila, jste všestranným hudebníkem. Kolik let jste tomuto všestrannému studiu hudby věnoval, abyste se jím stal?

Je to běh na dlouhou trať, či lépe řečeno na celý život. Snad postačí, když řeknu, že první diplom za vítězství v hudební soutěži nese letopočet 1980... Tehdy šlo o zobcovou flétnu, pak přišel klarinet, na který jsem absolvoval dva cykly v tehdejší Lidové škole umění (dnes „zuška“). Ostatnímu, zejména pianu a zpěvu jsem se už věnoval sám, ačkoli na zpěv jsem si našel několik učitelů, z nichž bych chtěl zmínit zejména skvělého Pavla Towna Veselého. Z důvodů, které dnes nechápu, jsem v mládí nešel na konzervatoř, ale vystudoval nejprve Střední ekonomickou školu a pak jakousi setrvačností Vysokou školu ekonomickou. Láska k muzice mi však zůstala, ačkoli musím přiznat, že v některých obdobích ji zatlačila do pozadí literatura. Jsem rád, že se mi díky literárně-hudebním pořadům daří obě propojit, ačkoli upřímně řečeno – čistě hudební vystoupení mám raději.

Měl jste ve svých začátcích nějaké své hudební vzory – idoly, které byly pro vás inspirací?

V „pravěku“, jak se ve fotbale (to je má další velká láska!) říká, jím byl Felix Slováček. To díky němu se v mé hlavě zrodil sen stát se saxofonistou. Jenže v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století nebylo v Jablonci nad Nisou, kde jsem tehdy žil, jednoduché dostat se k něčemu modernějšímu. Nevlastní bratr Pavel tihl k folku a občas mi ho pouštěl, já ale cítil, že bych chtěl jít jinudy. Naštěstí se „členem rodiny“ záhy stala tak úžasná vymoženost, jakou byl kazeták (pamětníci si ještě vzpomenou), takže jsem se s chutí zaposlouchal do písní Beatles či Queen, ale třeba i do klasiky. Jako aktivní muzikant jsem vyrůstal právě na kla-

sice – a taky na folkloru a dechovce. Snad i proto jsem tolerantní k hudebním směrům, kterým sám už léta neholduju.

Vzpomenete si ještě někdy na svůj úplně první koncert před publikem?

Mrzí mě to, ale bohužel ne. Snad jím bylo právě to vystoupení, za něž jsem ve vzpomínaném roce 1980 dostal první diplom. Předpokládám, že konkurence nebyla příliš tvrdá... Zato si dobře pamatuji na své začátky v „lidušce“. Mé sebevědomí značně vzrostlo, když jsem jeden týden doma vůbec necvičil, a pan učitel mě pak chválil, jak jsem se poctivě připravil, a dal mi jedničku. Muselo to být také někdy v samotných počátcích. Už nikdy jsem se pak necítil tak „na koni“ jako tehdy – ale naštěstí jsem také hned pochopil, že tudy cesta nevede, a začal cvičit. Postupně jsem přibíral další nástroje, nakonec i zpěv, a v určitých obdobích svého života věnoval nácviku třeba i dvanáct hodin denně. Ta doba je bohužel navždy pryč – musím

© foto Jiří Esser

se především věnovat svým profesím, což je nakladatel, překladatel, učitel angličtiny, spisovatel, písař a přednášející cestovatel... Tím nechci říct, že by pro mě muzika byla nějakou popelkou, to vůbec ne! Jenže muž se závazky by neměl příliš ulítávat, respektive nemůže si to dovolit.

© foto Josef Snětivý ml.

Koncertoval jste s nejrůznějšími hudebními skupinami, s nimiž jste natočil i několik desek. Znamená to, že jste díky tomu prošel mnoha hudebními žánry?

Přesně tak. Jak už jsem řekl, v počátcích mé hudební dráhy to byla především klasika, později folklor a také dechovka, přičemž jsem už coby školák hrál s dospělými. To mě mnohému naučilo – a nemyslím tím jistě zlozvyky, které si každý s muzikanty spojuje, za ty jsem si mohl sám! To jen aby to nevypadalo, že to svádím na starší spoluhráče... Pak přišel rock, pop či soul a chvíli se dostalo i na ten folk (či folkrok).

Který z nich je vašemu srdci nejbližší?

Určitě melodický pop, poprock a soul – a v posledních letech jsem si velmi oblíbil i swing. Tím nechci říct, že nemám v oblíbě třeba hard rock či glam rock, musím si ale repertoár volit podle svých hlasových možností. Axl Rose či Freddie Mercury ze mě bohužel v tomto životě nebude.

Své první sólové album jste vydal v roce 2017 pod názvem Půlnoční vzkaz. Už víte, jak se bude jmenovat to další?

Ano – Tajná řeka. Což je současně název písně, která kdysi dokonce na nějakou dobu prorazila i do rozhlasového vysílání. Kdy ale tohle album vyjde, je ve hvězdách. Jsem totiž zcela vytížen činnostmi, které jsem už vyjmenoval, zabrat mi dá hlavně práce v mém Nakladatelství ČAS. A to ještě část jeho produkce sám tvořím coby autor či spoluautor. Pokud počítám i nová vydání, spoluautorství či překlady: mé nedávno vydané počiny Tajemství pražských klášterů – Královská kanonie premonstrátů na Strahově a druhé, rozšířené vydání knihy Tajemství pražských klášterů – Hrad a Hradčany, jakož i publikace Krajinou Albrechta z Valdštejna (napsa-

ná s Otomarem Dvořákem), představují už pátou desítku položek mé bibliografie. Alb (i kapelních či takových, na kterých jsem jen hostoval) je oproti tomu nepoměrně méně. Kdysi jsem si byl jistý, že tomu bude naopak – což ale neznamená, že bych si stěžoval; čtenářského zájmu si nesmírně vážím a je mi jasné, že musím přicházet s dalšími knihami, abych si ho udržel.

V současné době vystupujete hlavně sólově. Co všechno toto koncertování obnáší?

Po praktické stránce hlavně hodně stěhování. To jsem trochu odlehčil, ale je to tak. Někdy vystupuji s vlastní aparaturou, a pak je i moje Octavia Combi pořádně nacpaná. Je na to ostatně zvyklá, jsem člověk, který neustále něco někam převáží – většinou knihy, méně často hudební nástroje a vybavení... A pak přijde pro mě sváteční okamžik, kdy mohu vystoupit na pódium. Léta se tak dělo s pořadem Na vlnách tónů a slova, který jsem nahradil programem Saxy Night. S velkým potěšením teď také hraju a zpívám se skvělou profesionální kapelou Marry Keys alias the Cover Band – především na svatbách. A neméně rád si zahraju třeba s dalším špičkovým profesionálem, zpívajícím pianistou Václavem Tobrmanem, či sám v nějakém pěkném hotelu či zahradní restauraci.

Ted' trochu odbočím. Náš rozhovor budou číst naši krajané žijící v Belgii, poštěstilo se Vám ji v rámci koncertování nebo turistického poznávání navštívit?

Ano, v dávném roce 1991 jsem podnikl s nevlastním bratrem Pavlem cestu stopem napříč Beneluxem. Bylo to vzhledem k velmi omezenému rozpočtu náročné, ale krásné! Bohužel jsem tehdy neměl ani fotoaparát, ale vzpomínky a dojmy zůstávají i po více než třech dekádách.

Na to jsem se Vás právě chtěla zeptat. Jaké dojmy ve vás Belgie zanechala?

Jen ty nejlepší. Milí lidé, kteří nás vždy ochotně svezli a zajímali se o tehdejší Československo – a krásná města. Dodnes jsem nezapomněl naši belgickou trasu Oostende, Bruggy, Gent, Brusel a Namur (odkud jsme se vydali přes hranice do sousední metropole Lucemburku). Co jméno, to pojem... Oostende jako symbol lázeňského luxusu na břehu moře (tak jsme je tehdy vnímali), Bruggy vodou protkané (a v paměti mi utkvěly mnohé sakrální památky v čele s béguinage alias begijnhofem – už tehdy mě přitahovaly klášterní areály!), Gent s trojicí pyšných věží a hradem Gravensteen, Brusel se svou perlou – náměstím Grand-

© foto Jiří Esser

-Place, jehož půvab může konkurovat jinak nedostižně krásným českým a moravským rybníkům... A nakonec Namur; ten si pamatuji jako klidné město s katedrálou svatého Albána, se zvonící a s citadelou na protějším břehu řeky Sambre.

Vzhledem k tomu, že jste také velkým milovníkem staré Prahy a jejích skvostných architektonických památek, tak mi to nedá, abych se vás nezeptala, jestli také do budoucna neuvažujete o uspořádání koncertu, v některém z nádherných pražských kostelů?

To by bylo krásné, ale zatím se v tomto směru nic konkrétního nerýsuje. Literární-hudební pořady a křty knih však ke svému

štěstí mohu pořádat v útulné hradčanské knihovně na Pohořelci. Tam jsem obklopen vši tou krásou, zejména barokní, a musím poděkovat úžasné paní ředitelce Volencové za to, že jsem v její knihovně opakovaně vítán.

Kromě toho jste také úspěšným básníkem, publicistou a prozaikem... Můžete našim čtenářům prozradit, zda na vašem psacím stole leží nějaké zajímavé náměty?

Děkuju, jste velmi laskavá... V posledních letech se až na občasně odklony k beletrii věnuju hlavně knihám, které v sobě spojují mou lásku k památkám, historii a cestování. Takto vzniklo v edici Skrytá krása naší země, kterou vydává Nakladatelství ČAS, už osm knih napsaných v tandemu s Otomarem Dvořákem, přičemž právě pracujeme na další. Ta nese výmluvný název Krajinou Rudolfa II. a bude navazovat na oblíbené publikace Krajinou prvních Přemyslovců, Krajinou Karla IV. a Krajinou Albrechta z Valdštejna. Kromě toho – a jak jsem řekl o pár otázek výš – mi nedávno vyšlo již druhé, rozšířené vydání knihy Tajemství pražských klášterů – Hrad a Hradčany a na ni navazující titul Tajemství pražských klášterů – Královská kanonie premonstrátů na Strahově. Navíc snad dojde na nová vydání některých vyprodaných knih – už se ho dočkaly třeba tituly Utajené hrady a zámky I. a II. a žhavým kandidátem jsou vyprodání „první Přemyslovců“. Pořád je co objevovat a psát... Ale muziky se nikdy nevzdám, je to má první a celoživotní láska!

Děkuji za rozhovor!

Soňa Svobodová

A co nám o sobě prozradila naše dopisovatelka z Prahy, autorka tohoto zajímavého rozhovoru a kvízu na straně 6?

SOŇA SVOBODOVÁ

Od narození žiji v Praze, prošla jsem mnoha pracovními profesemi od knihkupectví až po nakladatelství a pořádání interiérů a pořádání výstav. Jsem milovnice turistiky, miluji přírodu a kdyby to tak šlo, bydla bych nejraději v jejím obklopení kolem dokola. Kromě toho mám také ráda knihy, hudbu a výtvarné umění.

Ráda poznávám zajímavé a inspirující náměty a tvorbu z nejrůznějších žánrů a oblastí a prostřednictvím svých rozhovorů, se o ně snažím podělit se čtenáři krajanských listů jako jsou Čechoaustralan, Klokán, Nový Domov, Britské listy a nyní i váš Zpravodaj.

Jinak jsem po nedostačující endokrinologické léčbě, bojovala jsem o život, prodělala mnoho zdravotních komplikací a ocitla se v částečném invalidním důchodu. Přesto všechno se snažím a pokračuji dál, v čemž mi hodně pomáhá psaní, a protože už fyzicky neutáhnou tenis, který jsem hrávala závodně, tak chodím hodně pěšky! ©

Srdečně
Soňa

VERONIKA VALENTOVÁ METEORIT Z MUŠLOVKY

Rodiče a menší děti jistě znají autorku **Veroniku Valentovou** díky její knize o Sofince Neplechové a Karlíkovi Nezbedníkovi, teď však spisovatelka přináší novinku pro mládež: **Meteorit z Mušlovky**. Kniha vyšla v Česku tento měsíc a dočkala se i bruselského křestu na začátku listopadu. Pokud ještě váháte s koupí, nechte se níže na straně přesvědčit ochutnávkou z knihy, kterou vám zde za laskavého svolení autorky přinášíme.

Příjemné čtení přeje

editorka Zuzana

(úryvek z 6. kapitoly)

„Ty to vejce nemáš?“

Bětka nevěřila svým uším. Mračila se jako čert, když Tom kamarádům druhý den ve škole oznámil, že s sebou meteorit nevzal.

Šli se o přestávce na obvyklém místě ve výklenku na konci chodby blízko kabinetu profesorů. Vzhledem k tomu, že z něj mohl každou chvíli vyjít vyučující, se tu nikdo ze spolužáků nevyskytoval. Před zraky náhodných kolemjdoucích je chránily vysoké fikusy, takže tady měli k důležitému rozhovoru naprosté soukromí.

„Schoval jsem ho na bezpečném místě. Bylo to nejlepší řešení,“ přesvědčoval Tom kamarády.

Matouš mlčel, ale očividně se mu to taky nelíbilo. Mezi hustým obočím se mu udělala vráska.

„Jediný bezpečný místo je, když máme meteorit u sebe,“ rozčílila se Alžběta.

„Bezpečný?“ vybuchl Tom. „Bezpečný pro koho? Pro nás, nebo pro meteorit?“

Kamarádi na něj udiveně zírali. Takhle rozohněného ho ještě nezažili.

„To jste si nevšimli, že tomu, kdo má meteorit u sebe, se dějou zvláštní věci? Bětko, tys vypadala jako zombie, když byl přes noc u tebe. A ty, Matouši, taky. Pocení, mastný vlasy, horký čelo, kruhy pod očima. Copak vám to uniklo?“ vyjmenoval Tom všechny problémy, na které si vzpomněl.

Bětka zmlkla.

„Máš pravdu. Když byl meteorit u mě, bylo mi furt špatně,“ přiznal poctivě, i když trochu neochotně Matouš.

„A co ty, Bětko?“ otočil se Tom na kamarádka. „Připadalo ti všechno normální? I to, jak jste ho oba tak strašně chtěli, že jste se kvůli němu skoro pohádali?“

„Vejce jsi přece chtěl i ty,“ namítla Alžběta.

„Chce ho každý! Nad tím, kdo ho má, totiž vejce získá moc. Sice se každému všechno daří, ale vejce si z člověka zároveň něco bere. Co ty výborný známky z matiky, který

„Něco na tom je,“ poznamenal Matouš. Ale nezdálo se, že by s ním tenhle závěr otřásl tolik jako s Tomem. Spíš naopak, celý ožil nadšením.

„Kdyby se potvrdilo, že je vejce schopný ovlivňovat lidi, byl by to úžasnej objev. Musíme sledovat, jak se bude meteorit dál chovat!“ dodal zapáleně.

Matouš měl k celé záležitosti vědecký přístup a nezáleželo mu na tom, jestli osobně riskuje. Tom byl ale rád, že ho aspoň on bere vážně. Na rozdíl od Bětky, která si odmítala cokoli připustit.

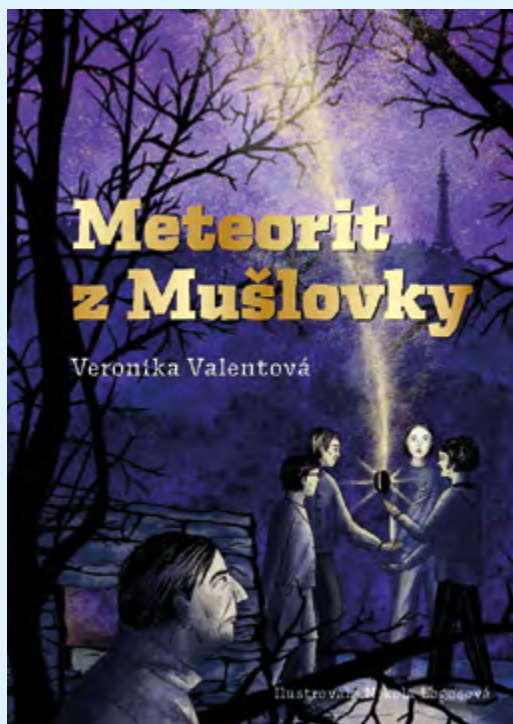
Teď musel Tom kamarádům přestříhat další věc, o které je chtěl přesvědčit, že má smysl. Polkl a odhodlaně spustil.

„Vím o někom, kdo má s vejcem víc zkušeností než my. Mohl by nám o něm leccos říct,“ sdělil jim a napjatě čekal, co oni na to.

„Cože?“ vyjekla Alžběta. „Nepovídej, žeš o vejci někomu řekl?“ Zatvářila se jako furie, jen se na něj vrhnout.

„Asi to nebyl nejlepší nápad,“ připustil Tom. „Ale cejtíl jsem se fakt bídě kvůli tomu, co nám meteorit dělá. Tak jsem šel ke kámošovi zahrát si na počítači. Nebojte se, řekl jsem mu toho co nejmiň. Pak mi napsal, že jeden kluk, co s ním občas hraje, meteorit zná. Prej mu jednu dobu patřil. Ty hry jsou anonymní, takže nemůžeme vědět, o koho jde. A on zase nezjistí, kdo jsme my. To se mi zdá pro utajení meteoritu dostatečný.“

Tímhle argumentem kamarády jakž takž uklidnil. Matouš se přestal mračit a byl víc než ochotný se s bývalým majitelem meteoritu seznámit. I Alžběta byla zvědavá. Dohodli se, že po škole půjdou rovnou k Danovi.

obálka knihy

jste najednou dostali? A to, že nám vždycy hned všechno jede? Na jedné straně nám vejce pomáhá, ale přitom nás vysává. Podle mě je nebezpečný.“

Tom se odmíchl. Doufal, že byl dostatečně přesvědčivý.

Staňte se Ježíškem!

Splňte přání dětem, které nemají tolik štěstí a žijí v rodinách, které jsou v tíživé životní situaci.

Díky vám budou mít **radostné Vánoce i během roku** a vy skvělý pocit **z dobrého skutku**. V případě zájmu vám dítě, kterému jste pomohli, pošle jako poděkování obrázek, fotografii, dopis apod.

Dětem můžete koupit buď přímo jejich vysněný dárek nebo je podpořit finančně úhradou zájmových kroužků, letních pobytů (tábory, pobyty u moře apod.), školních aktivit (výlety, ŠVP). Spousta dětí potřebuje rovněž finance na léky, obědy, svačinky, školné apod. Celá vámi zasláná finanční pomoc putuje dítěti, které chcete podpořit.

V případě poskytnutí finanční pomoci Vám vystavíme potvrzení pro daňové účely.

S dotazy se na nás můžete obrátit na e-mailovou adresu: jezisek@zajiceknakoni.cz

Projekt realizuje nezisková organizace Zajíček na koni, o.p.s.

Jak na to?

Vyberte si dítě a konkrétní dárek či formu pomoci a jednoduše se staňte Ježíškem!

www.jezisek.zajiceknakoni.cz

Nemáte čas se rozhodnout?

Přispějte obecně a my dáme finance tam, kde jsou nejvíce potřeba:

www.darujme.cz/darovat/1200567

Na Vánoce v roce 2021
Ježíšek naděloval

Celkem bylo **zabaleno a rozdáno 450 vytoužených dárečků**, plus dalších **715 dárečků** navíc ve spolupráci s projektem Krabice od bot.

Dále předáno:
oblečení, hygienické a potravinové balíčky **do 76 rodin**,
42 balíčků plen, **72 balení vlhčených ubrousků**

Finanční pomoc:
na účet dorazilo **739 plateb** a bylo rozdáno **přes 50 dárkových poukazů** na oblečení, do drogerie či na nákup potravin

Pod stromečkem jsme tak společně rozzářili očka **více než 214 dětem!!!**
Do pomoci se zapojilo **620 Ježíšků**. Všem těmto úžasným štědrým Ježíškům děkujeme!!!

Ježíškem po celý rok
<http://jezisek.zajiceknakoni.cz/>
zde na stránkách najdete aktuální potřeby dětí!!!

Tradiční pečení vánoček

Milí přátelé,

přijměte pozvání na 17. pečení vánoček, konečně opět společně v jedné kuchyni. Péct budeme tentokrát v **Braine-l'Alleud** po dva dny, a sice v sobotu **3. prosince od 9 hodin** ráno až do konce ☺ – **u Olgy**, v neděli **4. prosince od 9 do 20 hodin** – **u Zuzky**. Přesné adresy najdete v přihlašovací formuláři.

Kvůli postupnému pečení je třeba i postupně zadělávat těsta, takže si, prosím, vyberte přibližný čas příjezdu. Přihlášky vyplníte zde: <https://forms.gle/iLsygJ-CatqS2qCiQ9>

Na jednu vánočku si připravte následující ingredience:

- ½ kg polohrubé mouky (možno i belgickou „farine fluide“ čili „vloeiende bloem“)
- 100g cukru (či více, pokud ji chcete mít sladší)
- 100g másla či margarínu (nebo více, pokud ji chcete mít tučnější)
- 3 vejce
- nasekané ořechy nebo mandle do těsta a na posypání, případně mandlové lupínky
- rozinky (spíš menší velikosti)

Beseda zajistí další ingredience jako sušené droždí, mléko, sůl a vejce na potřetí vánočky. Každý účastník si může zadělat těsto na dvě vánočky, vejdou se do trouby na jeden plech. Přineste si též větší **mísu na těsto** a velký **podnos, plech** nebo **kra-bici** na upečenou vánočku.

Celý proces zabere několik hodin, budeme mít tedy dost času na popovídání a občerstvení. Beseda zajistí kávu, čaj, nealkoholické nápoje a část **občerstvení**. Budeme rádi, když na společný stůl každý účastník též něčím přispěje.

Těšíme se na vás.

Olga a Zuzka

PUTOVNÍ VÝSTAVA K OPERACI ANTHROPOID V BELGII

Spolupráce velvyslanectví ČR v Bruselu s Československou obcí legionářskou

Velvyslanectví České republiky v Bruselu ve spolupráci s Československou obcí legionářskou a belgickými partnery v čele s předním evropským muzeem válečných dějin v Bastogne připravila **připomenutí 80. výročí provedení Operace ANTHROPOID, nejúspěšnějšího společného činu československého domácího a zahraničního odboje.**

Likvidace vysoce postaveného člena nacistické NSDAP, špičky organizace SS

a policie v roce 1942, kdy nacistická vojska okupovala téměř celou Evropu, znamenala pro německou Třetí říši těžkou ránu a jen těžko se hledá podobně významný čin jinde na Němci okupovaném území. Zrůdná nacistická mašinerie přišla o jeden ze svých brutálních mozků, který mohla jen těžko nahradit.

Operace znamenala rovněž mnohé oběti jak v řadách vycvičených vojáků – parašutistů, tak mezi podporovateli z domácího od-

boje, ale i mezi naprosto nevinnými lidmi, na kterých se nacisté brutálně mstili.

Výstava je věnovaná všem statečným mužům a ženám, kteří se zapojili do odboje během 2. světové války, a rovněž všem jejím obětem.

Letošní 80. výročí jsme považovali za naprosto mimořádnou příležitost prezentovat Českou republiku coby dlouhodobého aktivního partnera a účastníka důležitých his-

© foto Velvyslanectví ČR v Bruselu

© foto prap. M. Močička

torických událostí 20. století v Evropě. Jsme přesvědčení o tom, že se jedná o velmi žádoucí aktivitu, která aktuálně v Belgii padá na velmi úrodnou půdu a odkryla řadu dalších možností pokračování spolupráce mezi Belgií a Českou republikou. Zejména podobné zážitky a aktivní odboj v obou zemích, spolu s četnými historickými paralelami, se ukázaly jako stále aktuální pojitko.

- Poprvé byla velká venkovní verze vystavena po dobu jednoho měsíce počínaje 9. květnem 2022 na pobřežní promenádě přímořského města De Panne. Zde se nachází 44 československých válečných hrobů, u kterých je každoročně uskutečněna pietní akce.
- Ke dni 16. června 2022 byla venkovní výstava na celé léto přesunuta před muzeum města Deinze, na jehož správním území se nachází obec Vinkt, kterou potkal podobný osud jako Lidice. Starosta Deinze vyjádřil zájem o družbu obou měst.
- Stálé zastoupení při EU Brusel spolu s vojenským úsekem SD NATO v rámci zahájení českého předsednictví v Radě Evropské unie vystavily vnitřní verzi výstavy opakovaně jak v prostorách HQ NATO, tak na SZ Brusel.
- V Pražském domě v Bruselu byl při příležitosti promítání filmu Tereziňští hrobaři umístěn výběr vnitřní verze výstavy.

- Následně započala vnitřní verze výstavy své putování v prostorách koncentračního tábora Breendonk dne 25. července 2022. Zde byla vedením Královského muzea pro válečné dějiny navržena spolupráce a výměna muzejních kousků válečné techniky k umístění v Yprech a dalších stanovištích muzea, zřejmě zde bude umístěna velká venkovní verze výstavy na stálo od roku 2023.
- V souvislosti s přípravou zahájení výstavy byl český velvyslanec poprvé pozván na pietní aktivitu u památníku osvobození v Lutychu dne 8. září 2022.
- Výstava dále putovala do Bastogne War Museum, kde se jednalo o první cizí výstavu konanou v čerstvě dostavěném novém pavilónu muzea. Zde ji jen v letních měsících v průměru uvidí kolem 400 000 osob. Při slavnostním zahájení dne 10. září 2022 došlo i k historickému počínu zasažení tří růží českým velvyslancem J. E. Pavlem Kluckým, německým velvyslancem J. E. Martinem Kotthausem a starostou města Bastogne Benoitem Lutgenem, na upomínku vyhlazení obce Lidice. Na její památku byla také odhalena pamětní plaketa, která v budoucnu natrvalo (nejspíše od jara 2023) připomene osud Lidic a Ležáků v nedalekém Bois de la Paix.

- Vnitřní verze výstavy byla dne 2. října instalována v lutyšském Cité Miroir, kde byla dne 7. října slavnostně zahájena. Zároveň byla u památníku odboje instalována za účasti veteránů a delegace z Plzně pamětní plaketa 17. rotě. Instalaci pamětní desky iniciovalo Město Plzeň a záštitu nad ní převzal ministr kultury Baxa. Na inauguraci přijel i generální ředitel Národního muzea v Praze Michal Lukeš spolu se svým náměstkem.
- Dne 19. října 2022 byla uskutečněna mimořádná historická debata k tématu fenoménu odboje a akce Anthropoid v lutyšském Cité Miroir, a to za účasti předních českých badatelů Čvančary a Janíka na straně české a profesorů Raxhona a Grandjeana na straně belgické. Závěrem bylo promítnuto poslední filmové zpracování atentátu z roku 2016.

- Od 10. listopadu 2022 do konce února 2023 je výstava po zahájení velvyslancem Pavlem Kluckým a rektorkou College of Europe a bývalou eurokomisařkou Federicou Mogherini k vidění v prostorách College of Europe v Bruggách, kde na základě vládních stipendií studují i čeští studenti.

Z původního záměru uskutečnit výstavu v květnu t. r. pouze při příležitosti připomenutí československých padlých vojáků v De Panne se s ohledem na bilaterální dějinný kontext a obrovský zájem z belgické strany vyvinula téměř dvouletá putovní akce dvou paré výstavy, o kterou projevilo zájem několik prestižních míst s velkou návštěvností.

Těšíme se na pokračování cesty této informační kampaně a na pokračování započatých stop Anthropoidu v Belgii.

*Mgr. Sandra Miholová
Counsellor- Minister
Head of the Consular and Cultural
Department
Embassy of the Czech Republic in Brussels
154, Av. Adolphe Buyl
1050 Bruxelles-Ixelles*

Velvyslanectví České republiky
v Belgickém království

Společenská rubrika

*Milí krajané,
nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkujeme.*

13. listopadu 2022
oslavil narozeniny pan
Michal Hoenig, bývalý
člen výboru Besedy
z Alsembergu.

17. listopadu 2022
oslavila narozeniny paní
Alena Gilbert, bývalá
dlouhodobá členka
výboru Besedy, nyní žije
v Praze.

23. listopadu 2022
oslavila narozeniny
Marta Gregor, bývalá
pokladní Besedy
z Alsembergu.

29. listopadu 2022
oslavila narozeniny
Dagmar Straková,
ředitelka České školy
bez hranic Brusel.

9. ledna 2023
oslaví úctyhodné
narozeniny paní
Lída Francombe
z Uccle.

*Všem oslavenkyním a oslavenci srdečně blahopřejeme
a do dalších let přejeme hlavně dobré zdraví, spokojenost a krásnou životní pohodu.*

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Společné pečení vánoček	rue des Arbalétriers 51 1420 Braine-l'Alleud	sobota 3. 12. 2022 od 9 hodin
Společné pečení vánoček	rue Ernest Laurent 15 1420 Braine-l'Alleud	neděle 4. 12. 2022 od 9 do 20 hodin
Divadlo pro děti a Mikulášská nadílka	Divadlo Tomberg Av. Paul Hymans 2 1200 Woluwe-St.-Lambert	neděle 11. 12. 2022 od 10 a od 14 hodin
Zimní dýchánek s Peterem Benuškou o architektuře	Pražský dům avenue Palmerston 16 1000 Brusel	neděle 12. února 2023 od 15.30 hodin
Pohádky pro děti v podání souboru Lidičky z Kyjova	Místo bude upřesněno.	duben 2023
Výlet za Trolly	De Schorre	květen 2023
Dětský den s grilováním	Bois des Rêves	červen 2023

Zpravodaj vychází čtvrtletně, členové Besedy mohou dostávat výtisky poštou, ostatní pouze na požádání, pokud nemají přístup k internetu. Každý zájemce bude dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy: www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v únoru 2023, uzávěrka pro vaše příspěvky je 20. ledna 2023.

EDITOR: Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be
ADRESA: Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgique
TELEFON: +322 / 384 96 44 nebo +32 497 / 92 81 62